

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 719

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 297 din 9 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească	2-5	683.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 457/2004 pentru aprobarea Normelor tehnice de clasificare a carcaselor de porci	14
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR		
399. — Decizie pentru aprobarea statului de funcții al aparatului de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniul economic	5-6	147.	— Decizie privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii cuvenite titularilor de drepturi pentru copia privată — opere reproduse de pe hârtie	14-15
400. — Decizie pentru aprobarea statului de funcții al Departamentului pentru relații interetnice	6-7	148.	— Decizie privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii cuvenite titularilor de drepturi pentru copia privată — hârtie pentru copiator (format A4)	15-16
401. — Decizie pentru modificarea structurii organizatorice și a statului de funcții ale Secretariatului General al Guvernului	8-12			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
375. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind stabilirea condițiilor pentru declararea contribuabililor inactivi	12-14			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 297
din 9 iunie 2005****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 278
din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992
pentru organizarea judecătorească**

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.786/P/2004 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale și nici celor din actele internaționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.786/P/2004, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească**, ridicată de Marin Frunză în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în ceea ce privește art. 27 din Codul de procedură penală și art. 23 din Legea nr. 92/1992, că acestea „sunt discriminatorii, totalitare, inechitabile”, drepturile și principiile invocate nemaifiind garantate „în situația în care justițiabilul nu poate exercita un recurs efectiv la o instanță națională.”

În ceea ce privește art. 278 din Codul de procedură penală, se susține că este neconstituțional, deoarece „prevede expres și limitativ posibilitatea de a fi controlată soluția dată de procuror doar de către primul procuror al Parchetului din cadrul căruia face parte procurorul care a dat soluția”, nu și de „Parchetul ierarhic superior și de către conducătorul Ministerului Public”, ceea ce face ca aceste prevederi legale să încalce „principiul controlului ierarhic, dreptul privind interzicerea discriminării, principiul universalității, principiul statului de drept [...], principiul disponibilității”.

Tribunalul Galați — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciază că aceasta este neîntemeiată. Astfel, se arată că nu poate fi reținută critica art. 27 din Codul de procedură penală în raport de dispozițiile art. 21 din Constituție, respectiv față de cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece

aceste prevederi nu trebuie interpretate în sensul că toate recursurile trebuie să fie soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca unică instanță de competență la nivelul întregii țări. În opinia instanței, tribunalele se încadrează în categoria autorităților la care se referă art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât aceste instanțe judecătorești pot să decidă dacă drepturile recurentului, apărare prin Convenție, au fost sau nu încălcate și să stabilească reparații adecvate.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală în raport de prevederile art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că este neîntemeiată, întrucât aceste dispoziții legale nu creează posibilitatea statului, a vreunui grup ori a vreunui individ de a abuza de anumite drepturi sau libertăți recunoscute de Convenție. Totodată se arată că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 11, 15, 20, 131 și 132 și nici pe cele ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește art. 23 din Legea nr. 92/1992, se constată că acesta era abrogat la data ridicării excepției de neconstituționalitate, apreciindu-se că dispozițiile sale au fost preluate de art. 40 din Legea nr. 304/2004, potrivit căruia „*Competența judecătorilor, a tribunalelor și a curților de apel este stabilită în Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, și în Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și în legi speciale*”. Aceste prevederi legale sunt considerate de instanță ca fiind în concordanță cu dispozițiile Legii fundamentale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acord cu opinia exprimată de instanța de judecată, se arată că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, abrogate la data ridicării excepției de neconstituționalitate, au fost preluate de art. 40 din Legea nr. 304/2004. Aceste prevederi legale sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale, întrucât stabilirea competenței instanțelor judecătorești, precum și a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești aparțin legiuitorului, în baza unei politici legislative în domeniu.

Se apreciază că este neîntemeiată și critica dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, întrucât este de competența legiuitorului instituirea unor măsuri și reguli procesuale necesare unei bune administrări a justiției. Totodată se arată că, în exercitarea căilor de atac prevăzute de Codul de procedură penală împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată, legea nu face nici o discriminare, iar împrejurarea că actele procurorului sunt supuse controlului ierarhic

superior acestuia, dar nu și organelor superioare din ierarhia Ministerului Public, nu poate fi considerată o încălcare a Constituției, persoana în cauză având la îndemână posibilitatea de a ataca în instanță actul de care se simte nemulțumită.

În aceeași opinie, dispozițiile art. 27 și ale art. 278 din Codul de procedură penală respectă și dreptul la un proces echitabil, fără nici o discriminare și cu excluderea abuzului de drept, în acord cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale, respectiv celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției. Se precizează că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 92/1992, abrogate la data ridicării excepției de neconstituționalitate, au fost preluate de art. 40 din Legea nr. 304/2004. Aceste prevederi legale, precum și cele ale art. 27 din Codul de procedură penală sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale, stabilirea competenței instanțelor judecătorești constituind obligația constituțională a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Legea fundamentală. Se arată că dreptul petentului la un recurs efectiv nu este încălcat prin faptul că această cale de atac este de competența unei instanțe de grad inferior, iar nu a instanței supreme, întrucât, potrivit Constituției, justiția se realizează inclusiv prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. Prin noțiunea de *instanță națională*, la care se referă art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se înțelege o autoritate competentă să decidă atât asupra fondului plângerii privind un drept din convenție, cât și să acorde reparațiile adecvate, tribunalele încadrându-se în categoria acestor autorități.

Referitor la textele constituționale ale art. 4, 11, 15, 16, 21, 31, 53 și 124, invocate, de asemenea, în motivarea excepției, se apreciază că „nu fac obiectul motivelor de fapt” invocate de autorul excepției.

În ceea ce privește art. 278 din Codul de procedură penală, acesta nu încalcă, în opinia Guvernului, liberul acces la justiție, atâta timp cât, potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală, orice persoană ale cărei interese legitime au fost vătămate se poate adresa instanțelor pe calea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată. Totodată se arată că textul criticat se adresează în mod egal tuturor persoanelor, fără privilegii și discriminări, neputând fi reținută critica formulată sub acest aspect. Referitor la textele constituționale ale art. 1, 3, 11, 15, 20, 131 și 132, invocate, de asemenea, în motivarea excepției, se apreciază că „nu au legătură cu motivarea în fapt a petentului.”

Avocatul Poporului consideră că art. 27 din Codul de procedură penală și art. 40 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară nu încalcă prevederile art. 20 și 21 din Constituție, respectiv pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu opresc părțile interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, acestea beneficiind de toate garanțiile procesuale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 278 din Codul de procedură penală față de art. 11 și 20 din Constituție, cu raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că nu poate fi reținută, întrucât instituirea unor reguli speciale referitoare la plângerea împotriva actelor procurorului nu constituie o discriminare, atâta timp cât este asigurată egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Referitor la critica aceluiași text de lege

față de art. 131 din Constituție, se consideră că este neîntemeiată, întrucât acordarea de către legiuitor a posibilității de a face plângere împotriva actelor procurorului reprezintă tocmai o expresie a rolului Ministerului Public, stabilit de Legea fundamentală.

Cu privire la textele constituționale ale art. 1, 3, 11, 15, 20, 131 și 132, invocate, de asemenea, în motivarea excepției, se apreciază că nu au relevanță în cauză.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din actul de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, care reglementează competența tribunalului, respectiv posibilitatea atacării pe cale ierarhică a măsurilor și actelor procurorului, precum și dispozițiile art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, privind competența tribunalului. Deși în concluziile scrise, depuse la dosarul cauzei, autorul excepției face referire, în ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 92/1992 criticate, la art. 25 din acest act normativ, privind competența curților de apel, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, prin criticile formulate sunt vizate normele ce reglementează competența tribunalului, cuprinse în art. 23 din Legea nr. 92/1992, astfel cum s-a reținut de către instanța de judecată. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

Textele din Codul de procedură penală criticate ca neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 27: „*Tribunalul:*

1. *judecă în primă instanță:*

a) *infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 174—177, 179, art. 189 alin. 3, art. 190, art. 197 alin. 3, art. 209 alin. 3 și 4, art. 211 alin. 2, 2¹ și 3, art. 212, art. 215 alin. 5, art. 215¹ alin. 2, art. 252, 254, 255, 257, 266—270, 273—276 când s-a produs o catastrofă de cale ferată, art. 279¹, 298, 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive;*

b) *infracțiunile săvârșite cu intenție, care au avut ca urmare moartea unei persoane;*

c) *infracțiunile privind siguranța națională a României prevăzute în legi speciale;*

d) *infracțiunea de spălare a banilor;*

e) *infracțiunea de bancrută frauduloasă, dacă fapta privește sistemul bancar;*

f) *alte infracțiuni date prin lege în competența sa;*

2. *ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, cu excepția celor privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a);*

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii, în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a), precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;

4. soluționează conflictele de competență ivite între judecătorii din circumscripția sa, precum și alte cazuri anume prevăzute de lege.”;

— Art. 278: „Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copieii de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. 6, art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.”

Art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, abrogat la data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, prin Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004, avea următorul cuprins:

„Tribunalele judecă, în primă instanță, procesele și cererile date prin lege în competența lor.

Tribunalele, ca instanțe de apel, judecă apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță.

Tribunalele, ca instanțe de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului.”

Dispozițiile art. 27 din Codul de procedură penală și cele ale art. 23 din Legea nr. 92/1992 sunt criticate față de prevederile constituționale ale art. 1, referitoare la statul român, ale art. 11, privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15, privind universalitatea drepturilor și libertăților fundamentale, ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 124, privind înfăptuirea justiției, și ale art. 126, privind instanțele judecătorești, cu raportare la prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6, care reglementează dreptul la un proces echitabil, în art. 13, privind dreptul la un recurs efectiv, în art. 14, privind interzicerea discriminării, și în art. 17, referitoare la interzicerea abuzului de drept.

Dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală sunt considerate contrare prevederilor constituționale ale art. 1, referitoare la statul român, ale art. 11, privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15, privind universalitatea drepturilor și libertăților fundamentale, ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 131, referitoare la rolul Ministerului Public, și ale art. 132, privind statutul procurorilor, cu raportare la prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale cuprinse în art. 14, privind interzicerea discriminării, și în art. 17, referitoare la interzicerea abuzului de drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește critica art. 27 din Codul de procedură penală, privind competența tribunalului, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în contextul în care autorul acesteia contestă competența tribunalului de a soluționa recursul împotriva hotărârii pronunțate de instanță în soluționarea plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală. În opinia autorului excepției competența de soluționare a recursului în această situație aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Ca urmare, criticile sale urmează a fi analizate în acest context, care explică și interesul promovării excepției de neconstituționalitate, autorul excepției fiind nemulțumit de soluția legislativă consacrată de textul criticat.

Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată „sunt prevăzute numai de lege”, iar reglementarea de către legiuitor, în temeiul prerogativelor sale constituționale, a competenței tribunalelor nu aduce nici o atingere dispozițiilor constituționale și documentelor internaționale invocate de autorul excepției.

Astfel, nu poate fi reținută nici o contradicție între art. 27 din Codul de procedură penală și dispozițiile constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, respectiv cele ale art. 126 privind instanțele judecătorești, în contextul general al principiilor statului de drept, consfințite de art. 1 din Legea fundamentală. Această întrucât, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, tribunalul fiind una dintre aceste instanțe judecătorești, respectiv o „instanță națională”, în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Textul de lege criticat nu încalcă dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și nici dreptul la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 din aceeași convenție, întrucât nu înlătură posibilitatea inculpaților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor, respectiv a recursurilor, de către tribunale, potrivit competenței lor, stabilite prin lege.

De asemenea, dispozițiile criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, astfel încât nu poate fi reținută nici critica formulată în raport de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

În sfârșit, câtă vreme art. 27 din Codul de procedură penală nu contravine normelor internaționale invocate, nu poate fi primită nici susținerea privind încălcarea prevederilor cuprinse în art. 11 și 20 din Constituție, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, respectiv la tratatele internaționale privind drepturile omului.

În ceea ce privește art. 15 din Constituție, precum și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea abuzului de drept, invocate de asemenea în motivarea criticii art. 27 din Codul de procedură penală, acestea nu au incidență în cauză, autorul excepției mărginindu-se de altfel să invoce dispozițiile constituționale menționate fără a arăta în ce constă încălcarea acestora.

II. Criticile referitoare la art. 278 din Codul de procedură penală nu pot fi reținute, întrucât acest text legal care reglementează plângerea contra actelor procurorului nu numai că nu aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la rolul Ministerului Public și la statutul procurorilor, ci constituie o concretizare a acestora, dând expresie chiar principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, reglementat de art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în textul criticat posibilitatea persoanei interesate de a sesiza organele superioare din ierarhia Ministerului Public, după soluționarea nefavorabilă a plângerii sale de către procurorul ierarhic superior celui care a emis actul atacat, nu este de natură să aducă atingere nici dispozițiilor constituționale privind statul de drept, câtă vreme legiuitorul a asigurat posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanțele judecătorești. În acest sens, art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva acelor acte prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, respectiv împotriva „*rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror*”, asigurând astfel deplinul acces la justiție al persoanei interesate, așadar realizarea unui drept al cetățeanului, ce reprezintă o valoare supremă, garantată în statul de drept, în conformitate cu art. 1 din Constituție.

Se constată, de asemenea, că art. 278 din Codul de procedură penală nu conține privilegii sau discriminații în

raport de criteriile egalității în drepturi prevăzute de art. 4 din Legea fundamentală, în exercitarea căilor de atac prevăzute de aceste dispoziții legale legea nefăcând nici o discriminare, orice persoană vătămată în drepturile sale prin măsuri sau acte ale procurorului având posibilitatea să le atace în condițiile legii. Așa fiind, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării și, prin urmare, nici a celor cuprinse în art. 11 și 20 din Constituție, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, respectiv la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Prevederile art.15 din Constituție, precum și cele ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea abuzului de drept, nu au incidență în cauză.

III. În ceea ce privește dispozițiile art. 23 din Legea nr. 92/1992, Curtea constată că la data ridicării excepției de neconstituționalitate acestea erau abrogate prin Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004. Așa fiind, și întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, [...]*”, considerăm că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în temeiul alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și 278 din Codul de procedură penală, ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.786/P/2004 al Tribunalului Galați — Secția penală.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, ridicată de același autor în aceeași cauză.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru aprobarea statului de funcții al aparatului de lucru al ministrului de stat
pentru coordonarea activităților din domeniul economic**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 157/2005 pentru organizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, precum și al art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se aprobă statul de funcții al aparatului activităților din domeniul economic, prevăzut în anexa care de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 august 2005.
Nr. 399.

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

ANEXĂ)*

STATUL DE FUNCȚII
al aparatului de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniul economic

Nr. crt	FUNCȚIA	NUMĂR POSTURI	NATURA FUNCȚIEI	STUDII
1	MINISTRU DE STAT	1	MANDAT	
2	Consilier de stat	1	MANDAT	
	CABINETUL MINISTRULUI DE STAT	18		
1	Director de cabinet	1	CIM	S
2	Asistent de cabinet	3	CIM	S
3	Consilier personal	11	CIM	S
4	Secretar personal	2	CIM	M
5	Curier personal	1	CIM	M
	APARAT TEHNIC	6		
1	Consilier	6	CIM	S
TOTAL POSTURI		26		

Ministrul de stat pentru coordonarea activităților din domeniul economic,

Gheorghe Seculici

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru aprobarea statului de funcții al Departamentului
pentru Relații Interetnice**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 111/2005 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Relații Interetnice,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se aprobă statul de funcții al Departamentului pentru Relații Interetnice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

București, 1 august 2005.
Nr. 400.

STATUL DE FUNCȚII
al Departamentului pentru Relații Interetnice

Nr. crt	FUNCȚIA	NUMĂR POSTURI	NATURA FUNCȚIEI	STUDII
I	SECRETAR DE STAT			
	<i>Cabinet secretar de stat</i>	1		
1	Consilier personal	1	c.i.m.	S
II	SUBSECRETAR DE STAT			
	<i>Serviciul programe și relații cu societatea civilă și organisme internaționale</i>	9		
	1 Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
	2 Consilier superior 2	1	f.p.	S
	3 Consilier superior 3	3	f.p.	S
	4 Expert principal 1	2	f.p.	S
	5 Expert principal 3	1	f.p.	S
6 Referent superior 1	1	f.p.	M	
III	SUBSECRETAR DE STAT			
	<i>Serviciul asistență financiară, relații regionale și coordonare CMN</i>	10		
	1 Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
	2 Consilier superior 3	5	f.p.	S
	3 Expert principal 1	1	f.p.	S
	4 Expert principal 3	2	f.p.	S
5 Referent superior 1	1	f.p.	M	
IV	Birou juridic	6		
	1 Consilier juridic superior 3	2	f.p.	S
	2 Expert principal 1	1	f.p.	S
	3 Expert asistent 1	1	f.p.	S
	4 Referent superior 1	1	f.p.	M
	5 Referent superior 3	1	f.p.	M
TOTAL POSTURI (cu excepția demnitarilor)		26		

Departamentul pentru Relații Interetnice,

Attila Marko,

secretar de stat

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
pentru modificarea structurii organizatorice și a statutului
de funcții ale Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (1) și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 157/2005 pentru organizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Decizia primului-ministru nr. 238 din 28 martie 2005 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2*) care fac parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu

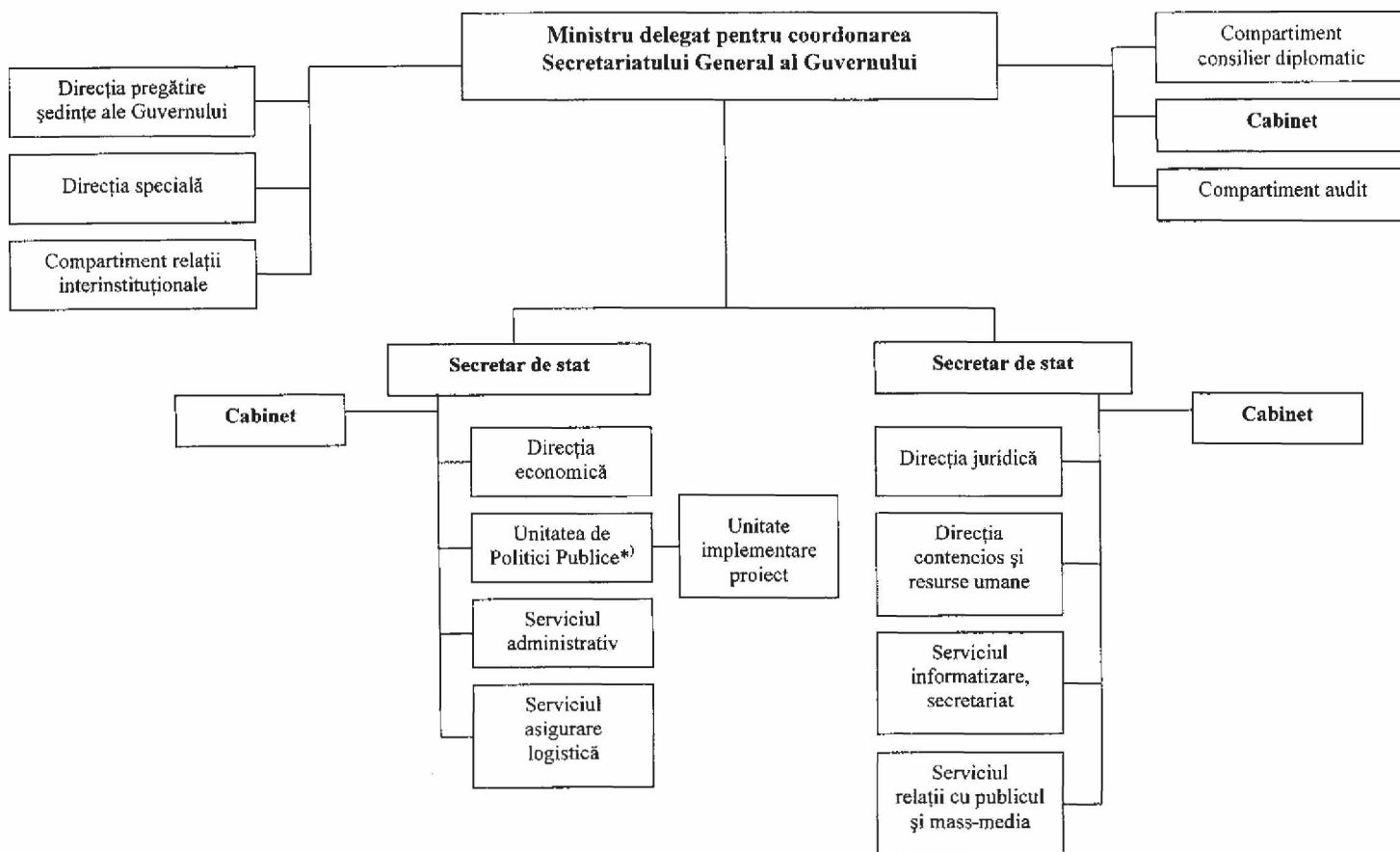
București, 1 august 2005.
Nr. 401.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A SECRETARIATULUI GENERAL AL GUVERNULUI

Anexa nr.1

Număr maxim de posturi: 190
(exclusiv demnitarii)

*) Se organizează și funcționează la nivel de direcție

Anexa nr.2

STATUL DE FUNCȚII
al Secretariatului General al Guvernului

Nr. crt.	Funcția	Număr posturi	Natura funcției	Studii
I	Compartiment consilier diplomatic	4		
1	Consilier diplomatic	1	c.i.m.	S
2	Expert principal 1	3	f.p.	S
II	Cabinet ministru	16		
1	Director de cabinet	1	c.i.m.	S
2	Asistent cabinet	3	c.i.m.	S
3	Consilier personal	8	c.i.m.	S
4	Secretar personal	2	c.i.m.	M
5	Curier personal	2	c.i.m.	M
III	Compartiment AUDIT	3		
1	Auditor superior 1	2	f.p.	S
2	Auditor superior 3	1	f.p.	S
IV	Dir ecția pregătire ședințe ale Guvernului	16		
1	Director consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Consilier superior 1	1	f.p.	S
3	Consilier juridic principal 1	1	f.p.	S
4	Expert principal 1	1	f.p.	S
5	Referent superior 1	8	f.p.	M
6	Consilier	1	c.i.m.	S
7	Expert	1	c.i.m.	S
8	Referent	2	c.i.m.	M, PL, SSD
V	Dir ecția specială	16		
1	Consilier director	1	c.i.m.	S
2	Consilier	2	c.i.m.	S
<i>Birou probleme apărare, ordine publică și siguranță națională</i>				
3	Consilier șef birou	1	c.i.m.	S
4	Consilier	3	c.i.m.	S
5	Expert	2	c.i.m.	S
<i>Compartiment documente clasificate</i>				
6	Referent	3	c.i.m.	M, PL, SSD
<i>Compartiment operativ</i>				
7	Expert	2	c.i.m.	S
8	Referent	2	c.i.m.	M, PL, SSD
VI	Compartiment relații interinstituționale	8		
1	Consilier superior 1	2	f.p.	S
2	Expert principal 1	3	f.p.	S
3	Expert asistent 1	1	f.p.	S
4	Consilier	1	c.i.m.	S
5	Expert	1	c.i.m.	S

Nr. crt.	Funcția	Număr posturi	Natura funcției	Studii
	SECRETAR DE STAT			
VII	Cabinet	6		
1	Director cabinet	1	c.i.m.	S
2	Asistent cabinet	1	c.i.m.	S
3	Consilier personal	2	c.i.m.	S
4	Secretar personal	1	c.i.m.	M
5	Curier personal	1	c.i.m.	M
VIII	Direcția economică	23		
1	Director consilier superior 1	1	f.p.	S
	<i>Serviciul financiar</i>			
2	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
3	Consilier superior 3	5	f.p.	S
4	Expert principal 1	3	f.p.	S
5	Referent superior 1	4	f.p.	M
6	Referent	1	c.i.m.	M, PL, SSD
	<i>Serviciul contabilitate</i>			
7	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
8	Consilier superior 3	5	f.p.	S
9	Expert principal 1	1	f.p.	S
10	Expert principal 3	1	f.p.	S
IX	Unitatea de Politici Publice	18		
1	Director consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Consilier superior 1	2	f.p.	S
3	Consilier juridic principal 1	1	f.p.	S
4	Expert principal 1	4	f.p.	S
5	Expert principal 3	2	f.p.	S
6	Referent de specialitate superior 1	1	f.p.	SSD
7	Expert	1	c.i.m.	S
	<i>Unitate implementare proiect</i>			
8	Manager public asistent 2	1	f.p.	S
9	Expert principal 1	3	f.p.	S
10	Consilier	1	c.i.m.	S
11	Expert	1	c.i.m.	S
X	Serviciul administrativ	8		
1	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Referent superior 1	1	f.p.	M
3	Consilier	1	c.i.m.	S
4	Referent	5	c.i.m.	M, PL, SSD
XI	Serviciul asigurare logistică	10		
1	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Consilier superior 1	1	f.p.	S
3	Consilier superior 3	2	f.p.	S
4	Expert principal 1	3	f.p.	S
5	Consilier	2	c.i.m.	S
6	Expert	1	c.i.m.	S

Nr. crt.	Funcția	Număr posturi	Natura funcției	Studii
	SECRETAR DE STAT			
XII	Cabinet	5		
1	Director cabinet	1	c.i.m.	S
2	Asistent cabinet	1	c.i.m.	S
3	Consilier personal	2	c.i.m.	S
4	Secretar personal	1	c.i.m.	M
XIII	Direcția juridică	18		
1	Director consilier juridic superior 1	1	f.p.	S
	<i>Serviciul analiză și avizare juridică</i>			
2	Șef serviciu consilier juridic superior 1	1	f.p.	S
3	Consilier juridic principal 1	6	f.p.	S
4	Consilier juridic asistent 3	1	f.p.	S
5	Consilier	3	c.i.m.	S
	<i>Birou avizare denumiri societăți comerciale</i>			
6	Consilier șef birou	1	c.i.m.	S
7	Consilier	2	c.i.m.	S
8	Expert	1	c.i.m.	S
9	Referent	2	c.i.m.	M, PL, SSD
XIV	Direcția contencios și resurse umane	20		
1	Director consilier juridic superior 1	1	f.p.	S
	<i>Serviciul contencios</i>			
2	Șef serviciu consilier juridic superior 1	1	f.p.	S
3	Consilier juridic superior 1	1	f.p.	S
4	Consilier juridic superior 3	1	f.p.	S
5	Consilier juridic principal 1	4	f.p.	S
6	Consilier juridic asistent 3	2	f.p.	S
7	Referent superior 1	1	f.p.	M
	<i>Serviciul resurse umane</i>			
8	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
9	Consilier superior 1	1	f.p.	S
10	Consilier superior 2	1	f.p.	S
11	Expert principal 1	2	f.p.	S
12	Expert debutant	1	f.p.	S
13	Referent de specialitate superior 1	1	f.p.	SSD
14	Referent superior 1	2	f.p.	M
XV	Serviciul informatizare, secretariat	9		
1	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Consilier superior 1	1	f.p.	S
3	Expert principal 1	3	f.p.	S
4	Referent superior 1	1	f.p.	M
5	Consilier	1	c.i.m.	S
6	Expert	2	c.i.m.	S

Nr. crt.	Funcția	Număr posturi	Natura funcției	Studii
XVI	Serviciul relații cu publicul și mass-media	10		
1	Șef serviciu consilier superior 1	1	f.p.	S
2	Consilier superior 1	2	f.p.	S
3	Consilier superior 3	1	f.p.	S
4	Expert principal 1	1	f.p.	S
5	Expert asistent 3	1	f.p.	S
6	Consilier	3	c.i.m.	S
7	Expert	1	c.i.m.	S

Total număr posturi S.G.G. (cu excepția demnitarilor)	190
--	------------

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind stabilirea condițiilor pentru declararea contribuabililor inactivi

În temeiul art. 11 alin. (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Contribuabilii care îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute de prezentul articol vor fi declarați inactivi, în sensul art. 11 alin. (1¹) și (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

a) se sustrag de la efectuarea controlului fiscal sau vamal prin nedeclararea domiciliului fiscal ori a sediilor secundare, respectiv prin declararea de date de identificare a domiciliului fiscal sau a sediilor secundare care nu permit organului fiscal și/sau vamal să identifice domiciliul fiscal ori sediul secundar;

b) organele fiscale sau organele vamale au constatat că nu funcționează la domiciliul fiscal ori la sediile secundare declarate;

c) au achiziționat facturi fiscale sau alte formulare cu regim special personalizate după data de 1 ianuarie 2005 și nu au depus declarații fiscale ulterior acestei date.

(2) Contribuabilii sunt declarați inactivi prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Pe perioada în care este declarat inactiv contribuabilului îi sunt aplicabile procedurile de administrare fiscală referitoare la gestiunea, controlul și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

Art. 3. — (1) De la data declarării stării de inactivitate contribuabilul nu mai are dreptul de a emite facturi, facturi fiscale sau alte documente ori formulare tipizate cu regim special pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Art. 4. — (1) Pe perioada stării de inactivitate toate procedurile de avizare, autorizare, certificare, licențiere sau

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

LISTA
contribuabililor reactivați începând cu data de

Nr. crt.	Codul unic de înregistrare	Denumirea contribuabilului	Domiciliul fiscal	Organul fiscal care a întocmit dosarul de reactivare

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 457/2004
pentru aprobarea Normelor tehnice de clasificare a carcaselor de porci**

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine,
văzând Referatul de aprobare nr. 95.289 din 26 iulie 2005,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Formula de la punctul 2 al literei B din anexa „Metode și echipamente utilizate în România pentru clasificarea carcaselor de porci” la Normele tehnice de clasificare a carcaselor de porci, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 457/2004, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 564 din 25 iunie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

$$„Y = 51,1639 - 0,6145 \times S_1 + 0,1910 \times S_2”.$$

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

București, 26 iulie 2005.
Nr. 683.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii cuvenite titularilor de drepturi pentru copia privată — opere reproduse de pe hârtie

Având în vedere dispozițiile art. 107¹ alin. (1) coroborate cu ale art. 133 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de faptul că organismele de gestiune colectivă beneficiare (COPYRO și VISARTA) nu au depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat la art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare (14 iunie 2005) a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 123/2005 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 23 mai 2005 privind plata remunerației compensatorii pentru copia privată pentru aparatele fotocopiator, imprimantă, scanner și aparat multifuncțional, cu/fără funcție de fotocopiare, de către importatorii și producătorii de astfel de aparate, precum și a cuantumului acestei remunerații,

având în vedere faptul că organismul de gestiune colectivă COPYRO are o experiență îndelungată în activitatea de colectare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri și ale Hotărârii Guvernului nr. 210/2000 privind numirea în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (O.R.D.A.),

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, cu sediul în București, str. Căderea Bastiliei nr. 62, sectorul 1, drept colector unic al remunerației compensatorii cuvenite titularilor de drepturi pentru copia privată — opere reproduse de pe hârtie, stabilită prin Hotărârea arbitrală din data de 23 mai 2005 privind plata remunerației compensatorii pentru copia privată pentru aparatele fotocopiator, imprimantă, scanner și aparat

multifuncțional, cu/fără funcție de fotocopiare, de către importatorii și producătorii de astfel de aparate, precum și a cuantumului acestei remunerații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 14 iunie 2005, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 123/2005.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Rodica Pârvu

București, 13 iulie 2005.

Nr. 147.

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii cuvenite titularilor de drepturi pentru copia privată — hârtie pentru copiator (format A4)

Având în vedere dispozițiile art. 107¹ alin. (1) coroborate cu ale art. 133 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de faptul că organismele de gestiune colectivă beneficiare (COPYRO și VISARTA) nu au depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat la art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare (6 mai 2005) a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 105/2005 pentru publicarea Protocolului referitor la Metodologia privind cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4,

având în vedere faptul că organismul de gestiune colectivă COPYRO are o experiență îndelungată în activitatea de colectare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri și ale Hotărârii Guvernului nr. 210/2000 privind numirea în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (O.R.D.A.),

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, cu sediul în București, str. Căderea Bastiliei nr. 62, sectorul 1, drept colector unic al remunerației compensatorii convenite titularilor de drepturi pentru copia privată — hârtie pentru copiator (format A4), stabilită în baza Protocolului referitor la Metodologia privind

cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 6 mai 2005, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 105/2005.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 13 iulie 2005.

Nr. 148.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047044